

אור דוד

פרשת שבוע	כניסת שבת	יציאת שבת	גיליון מספר	מוקדש לע"נ
אמור	ירושלים 18:50 יבנה 18:07 מצפה רמון 18:59	ירושלים 20:05 יבנה 20:07 מצפה רמון 20:04	46	הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ד

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

מספר שמואל הכהן אבידור: בשנת תשכ"ד (לפני 55 שנים) שררה במדינה אווירת יאוש. היתה תחושה של הידרדרות רוחנית. היו שחשבו שאין לחוג את יום העצמאות כשהמצב כך. הלכתי לרב צבי יהודה לשמוע את דעתו. אין טלפון בדירתו של הרב כך שבאתי ללא הודעה מוקדמת אבל ידעתי: בבואי, הרב יקבלני במאור פנים ובלבביות כמו שקיבל כל אחד. כשהגעתי שאלתי: איך נחוג השנה את חג העצמאות? איך נשמח כשמסביב אווירה של מלחמת דת ומדינה? והרב חזר ואמר: בוודאי שנשמח בראש חוצות ובמלוא ההודיה והחגיגות. בוודאי ניתן שבח והודיה לשמו יתברך על שהראה לנו את צמיחת גאולתנו. המשכתי להקשות: והרי יש שנאה איומה כלפי היהודי הדתי?! ענה הרב: אין מקום לאכזבה. אדרבה, יש מקום לתקוה כי הקמת המדינה תביא בסופו של דבר להתעוררות של תשובה. המעיין בספר "אורות" (בחלק אורות התחיה סעיף מד) של מרן אבי הרב אברהם יצחק הכהן קוק רואה שהכל הולך לפי תוכנית ברורה. וחזר הרב והדגיש: מה השאלה אם יש לחגוג? לחגוג בכל הכוח והעוז! לצאת בריקודים בראש כל חוצות. לפרסם ברבים את תוקף קדושת היום. כן, כך ולא אחרת: תוקף קדושת היום. כי המדינה היא חלק נכבד של אותה גאולה לה ציפינו ולה ייחלנו. שנזכה ללכת בדרכם. להכיר טובה לה' על היום הגדול הזה בו ניצלנו מהקמים עלינו לכלותנו והכרזנו קבל עם ועדה: הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל. נכון שיש עוד מה לתקן אך אין זה מוריד מקדושת היום. מועדים לשמחה לגאולה השלמה ושבת שלום! אוהב אתכם (-):

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

י' אייר: ה' יהי כבוא ארון ברית יהוה אל המזבח וירעו כל ישראל תרועה גדולה ויהם הארץ: וישמעו פלשתים את קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה הזאת במזבח העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל המזבח: ויראו הפלשתים כי אמרו בא אלהים אל המזבח ויאמרו אוי לנו כי לא היתה כזאת אתמול שלשם: **ח** אוי לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה אלה הם האלהים המפכים את מצרים בכל מכה במדבר: **ט** התחזקו והיו לאנשים פלשתים פן תעבדו לעברים כאשר עבדו לכם והייתם לאנשים ונלחמתם: **י** וילחמו פלשתים וינגף ישראל וינסו איש לאהליו ויהי המכה גדולה מאד ויפל מישכאל שלשים אלה בגלי: **יא** וארון אלהים נלקח ושני בני עלי מתו חפני ופינחס: **יב** ויכץ איש בנימן מהמערכה ויבא שלה ביום ההוא ומדיו קרעים ואדמה על ראשו: **יג** ויבוא והנה עלי ישב על הפסא כתיב יר יד דרך מצפה כי הנה לבו חרד על ארון האלהים והאיש בא להגיד בעיר ותזעק כל העיר: **יד** וישמע עלי את קול הצעקה ויאמר מה קול ההמון הזה והאיש מהר ויבא ויגד לעלי: **טו** ועלי בן תשעים ושמנה שנה ויעניו קמה ולא יכול לראות: **טז** ויאמר האיש אל עלי אנכי הבא מן המערכה ואני מן המערכה נסתי היום ויאמר מה הנה הדבר בני: **יז** ויען המבשר ויאמר נס ישראל לפני פלשתים וגם מגפה גדולה היתה בעם וגם שני בניך מתו חפני ופינחס וארון האלהים נלקח: **יח** ויהי כהזכירו את ארון האלהים ויפל מעל הפסא אחכנית בעד יד השער ותשבר מפרקתו וימת כי זקן האיש וכבד והוא שפט את ישראל ארבעים שנה: **יט** וכלתו אשת פינחס הרה ללית ותשמע את השמעה אל הלך ארון האלהים ומת חמיה ואישה ותכרע ותלד כי נהפכו עליה צריה: **כ** וכעת מותה ותדברנה הנצבות עליה אל תיראי כי בן ילדת ולא ענתה ולא שטה לבה: **כא** ותקרא לנער אי כבוד לאמר גלה כבוד מישכאל אל הלך ארון האלהים ואל חמיה ואישה: **כב** ותאמר גלה כבוד מישכאל כי נלקח ארון האלהים: **כג** ופלשתים

לקחו את ארון האלהים ויבאָהוּ מאָבן העֶזְר אֲשֶׁדוּדָה: ב ויקחו פִּלִּשְׁתִּים אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים ויביאוּ אֹתוֹ בֵּית דָּגוֹן וַיִּצִיגוּ אֹתוֹ אֶצֶל דָּגוֹן:

(שמואל-א' ד, ה-ה, ב) (שולחן ערוך אורח החיים סימן תק"פ סעיף ב)

[ו] וַיֵּטֶשׁ מִשְׁכַּן שְׁלֹו אֶהֱל שָׁכֵן בְּאֶדָם: סא וַיֵּתֶן לְשָׁבִי עֵזָו וַתִּפְאֲרֵתוּ בֵּיד צָר:

(תהלים עח, ס-סא) (כנ"ל וסדר עולם פרק יג)

סז וַיִּמָּאֵס בְּאֶהֱל יוֹסֵף וּבְשָׁבֶט אֶפְרַיִם לֹא בָחַר:

(תהלים עח, סז)

[(כנ"ל)]

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, פרשת קדושים דפו"י ק"ז ע"ב.

שלח) כדין אשתני אדם וכר: אז נשתנה
אדם לכמה אפנים, פעמים לטוב ופעמים לרע, פעמים רוגז ופעמים נחת, פעמים דין ופעמים רחמים, פעמים חיים ופעמים מות. ואינו עומד תמיד במעמד אחד מהם. כי אותו מקום גרם לו. דהיינו עץ הדעת. וע"כ נקרא להט החרב המתהפכת מן צד זה לצד זה, מטוב לרע, ופירחמים לדין, משלום למלחמה. מתהפכת היא לכל צד ונקראת טוב ורע. שכתוב, ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו.

שלם) ומלכא עלאה לרחמא וכר: ומלך
העליון שרחמיו על מעשי ידיו, הוכיחו, אמר לו, ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו. והוא לא קבל ממנו, ונמשך אחר אשתו. ונגרש לעולם. כי האשה למקום זה עולה ולא יותר. והאשה גרמה מות לכל.

פירוש. המלכות בעת שהיא בדינים, נקראת
עץ הדעת טוב ורע, בסוד זכי הא טוב לא זכי הא רע (כנ"ל בהקדמת ספר זוהר אות קכ"ג,

ובויצא י"ג ד"ה סתרא ע"ש בסולם) ונצטוה שלא ימשוך ממנה החכמה ממעלה למטה, שאז ימות. אלא, אדם יתדבק בעץ החיים שהוא שורשו, דהיינו ז"א. וחוה תתדבק במלכות מצד הרחמים הדבוקה בעץ החיים. דהיינו כשהחכמה שבה מאירה ממטה למעלה. וז"ש, דהא אתתא לאתר דא סלקא, דהיינו למלכות הנקראת עץ הדעת, אמנם כשהיא דבוקה בז"א ה"ס עץ החיים כמוהו. אלא שלקחה ממנו כשהמלכות היתה בפירוד מז"א, או יותר נכון, כשהמשיכה ממעלה למטה נפרדה מז"א, ונתהפכה להם למות, בסוד רגליה יורדות מות. (כנ"ל אות של"ו).

ז"ש, ואתתא גרם מותא לכלא.
שמ) ת"ח לעלמא דאתי וכר: בוא
וראה, לעולם הבא כתוב, כי כימי העץ ימי עמי. כימי העץ, היינו עץ ההוא הנודע, שהוא עץ החיים. בו בזמן כתוב בלע המות לנצח ומחה ה' אלקים דמעה מעל כל פנים. ברוך ה' לעולם אמן ואמן, ימלוך ה' לעולם אמן ואמן.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "הבית" (מלכים-א' פרקים ו-ט, א) מקבילה ל-אמור על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ד. המקום שבו הארון היה

איך הוא היה נקרא

ה. מה לא יכלכלוך

ואף הבית שבציתי לשמר

ו. מה שלמה עם כפיו עשה

גג כל קהל ישראל השמימה

א. אלו חלונות לבית היו

בנוסף על כך ששקפים גבנו

ב. בצלעות של מה

עשו את הרצפה

ג. עם טורים של מה

את החצר בנה

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

שבת שלום

פתרונות לגליון הקודם: ארזים, באר שבע, גבעון, דברות, הלבנון, ויקן.

מוקדש להצלחת: נאור מאיר בן אסתר ורעיתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעיתו.

הודעות: חלוקה חנים של זוהר "חוק לישראל" על מנת שילמדו בהם. לפרטים: 0545558679.

נפתחה אפליקציה חדשה בשם "הגמ"ח שלי" - ניהול קרנות גמ"ח בצורה חכמה ויעילה.

זמין להורדה חנים:

